

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté deti : **M. M.**, nar. X. a **P. M.**, nar. X., v konaní zastúpené opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, detí rodičov **L. M.**, bývajúcej v T. a **P. M.**, bývajúceho v T., t.č. N., zastúpený JUDr. **M. C.**, advokátkou v N., **o návrhu matky na zvýšenie výživného k maloletým deťom**, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 32 P 409/2007, o dovolaní otca proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 8. júla 2008 sp. zn. 17 CoP 44/2008,

t a k t o :

Z r u š u j e uznesenie Krajského súdu v Trenčíne z 8. júla 2008 sp. zn. 17 CoP 44/2008 a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Trenčíne uznesením z 8. júla 2008 č.k. 17 CoP 44/2008-154 odmietol odvolanie otca dôvodiac tým, že bolo podané po uplynutí zákonom stanovenej lehoty. Podľa odvolacieho súdu bol rozsudok súdu prvého stupňa doručovaný zástupcovi otca maloletých detí postupom podľa § 47 ods. 2 O.s.p. v zmysle ktorého za deň doručenia treba potom považovať 6. jún 2008, keď prvý pokus o doručenie zo dňa 2.6.2008 bol bezvýsledný a rovnako aj druhý pokus o doručenie dňa 3.6.2008, ktorý deň bola zásielka zároveň uložená na pošte. Lehota na podanie odvolania uplynula 23.6.2008. Právna zástupkyňa otca doručila odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa faxovým podaním dňa 30.6.2008 a zároveň tento deň podala jeho originál na prepravu poštou na poštovom úrade v Novom Meste nad Váhom, t.j. až po uplynutí 15-dňovej zákonnej lehoty na odvolanie.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu otec maloletých detí podal dovolanie namietajúc, že nemohli nastať účinky doručenia podľa § 47 ods. 2 O.s.p., keďže sa jeho zástupkyňa v čase doručovania rozsudku súdu prvého stupňa nezdržiaval v mieste doručenia; v čase od 30.5.2008 do 13.6.2008 bola na riadnej dovolenke v zariadení „C.“, Ž., teda sa v mieste doručenia nezdržiavala a preto si zásielku nemohla prevziať. Rozsudok Okresného súdu Trenčín jej bol skutočne doručený až 13. júna 2008 a náhradné doručenie uložením na pošte nemožno v tomto prípade aplikovať a pretože koniec lehoty na podanie odvolania pripadol na sobotu 28.6.2008 v zmysle ustanovenia § 57 ods. 2 O.s.p. posledným dňom lehoty bol najbližší nasledujúci pracovný deň, teda 30.6.2008. Tento deň bolo odvolanie zaslané faxom a zároveň i podané na pošte, teda bolo podané včas v zákonom stanovenej lehote v súlade s ustanovením § 57 O.s.p. Z tohto dôvodu odvolací súd nesprávne odmietol jeho odvolanie ako oneskorené, čím mu odňal možnosť konať pred súdom. Navrhol, aby dovolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a rozhodnutie. Zároveň žiadal o odklad vykonateľnosti rozsudku Okresného súdu Trenčín.

Kolízny opatrovník navrhol, aby dovolací súd dovolanie otca zamietol a potvrdil uznesenie Krajského súdu v Trenčíne.

Matka maloletých detí sa k dovolaniu nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) skúmal v prvom rade či je dovolanie otca maloletých detí proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vôbec prípustné.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Podmienky prípustnosti dovolania sú upravené v ustanoveniach § 237 až 239 O.s.p. V § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. taxatívne vypočítava vady konania pre ktoré je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, v ustanoveniach § 238 zakotvuje ďalšie dôvody prípustnosti dovolania proti rozsudkom odvolacieho súdu a v § 239 dôvody prípustnosti dovolania proti uzneseniam odvolacieho súdu.

Podľa § 237 O.s.p. dovolanie je prípustné ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo sa už prv začalo konanie, e) nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

V prejednávanej veci otec maloletých detí odôvodnil prípustnosť dovolania vadou uvedenou v § 237 písm. f/ O.s.p., t.j. tým, že postupom súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Uviedol, že odvolací súd odmietol jeho odvolanie nesprávne, pretože v danej veci neplatila fikcia doručenia podľa § 47 ods. 2 O.s.p., lebo jeho zástupkyňa, ktorej sa rozhodnutie súdu prvého stupňa doručovalo (§ 49 ods. 1 O.s.p.) sa v mieste doručenia nezdržiavala.

Podľa § 47 ods. 2 O.s.p. účinného v čase doručovania rozhodnutia súdu prvého stupňa, t.j. 2.6. a 3.6.2008 ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržuje, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že mu zásielku príde doručiť znovu v deň a hodinu uvedenú v oznámení. Ak zostane i nový pokus o doručenie bezvýsledným, uloží doručovateľ písomnosť na pošte alebo na orgáne obce a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak adresát zásielku do 3 dní od uloženia nevyzdvihne, považuje sa posledný deň tejto lehoty za deň doručenia i keď sa adresát o uložení nedozvedel.

Citované ustanovenie pre prípad náhradného spôsobu doručenia písomnosti, ktorú treba doručiť do vlastných rúk adresáta, ustanovuje postup, ktorý by mal adresátovi zaručiť, aby sa mohol o doručovanej zásielke a jej uložení dozvedieť a si ju vyzdvihnúť. Jeho hypotéza preto vychádza z toho, že adresát sa v dobe doručenia (t.j. konkrétny deň) skutočne zdržuje v mieste doručenia a má tak možnosť si doručovanú zásielku bezprostredne po náhradnom doručení prevziať, či vyzdvihnúť.

Len riadne a predpisom zodpovedajúce doručenie rozhodnutia môže vyvolať dôsledok, že sa uplatní ustanovenie § 47 ods. 2 posledná veta O.s.p., t.j. že sa písomnosť pokladá za doručenú v tretí deň po jej uložení. Ak je adresátom dodatočne preukázané, že

záver o tomto predpoklade náhradného doručenia nie je správny, nejde o účinné doručenie. V takom prípade, podľa ustálenej judikatúry, adresátovi začne plynúť odvolacia lehota až odo dňa, keď potom písomnosť na pošte skutočne prevzal, aj keď sa tak stalo až po uplynutí 3 dní od jej uloženia (pozri napr. Zborník IV str. 1087).

Právna zástupkyňa otca maloletých detí s podaným dovolaním pripojila aj potvrdenie z C., s.r.o., P., z ktorého je zrejmé, že JUDr. M. C., bytom N., bola v dobe od 30.5.2008 do 13.6.2008 na pobyte v ich rekreačnom zariadení „C.“, Ž.. Potvrdenie datované dňom 8.9.2008. Na dotaz dovolacieho súdu právna zástupkyňa otca maloletých detí JUDr. M. C. podaním zo dňa 7.1.2009 oznámila, že nezamestnáva a ani v minulosti nezamestnávala žiadneho zamestnanca, ktorý by bol poverený preberaním pošty a teda ani v čase doručovania prvostupňového rozsudku č.k. 32 P 409/2007-140 v období od 29.5.2008 do 13.6.2008 žiadneho takého pracovníka nezamestnávala a ani iného pracovníka. Pracuje totižto sama. V rozhodnom období naposledy poštu preberala dňa 22.5.2008 a následne až dňa 13.6.2008.

Na základe uvedeného dovolací súd dospel k záveru, že dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu a jemu predchádzajúce konanie má vadu podľa § 237 písm. f/ O.s.p. Mal totiž za preukázané, že v čase doručovania rozsudku súdu prvého stupňa (2. júna 2008 a 3. júna 2008) sa právna zástupkyňa otca maloletých detí v mieste doručenia nezdržovala; v čase od 30.5.2008 do 13.6.2008 bola na riadnej dovolenke v zariadení „C.“, Ž.. Zástupkyňa otca maloletých detí sa tak nemohla žiadnym spôsobom dozvedieť o doručovanej zásielke. Ak teda odvolací súd majúci nesprávne za to, že dňom doručenia rozsudku súdu prvého stupňa zástupcovi otca maloletých detí bol 6. jún 2008, odvolanie otca maloletých detí odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. ako oneskorene podané, rozhodol nesprávne a otcovi maloletých detí týmto postupom a rozhodnutím odňal možnosť konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p.

Uvedená procesná vada zakladá podľa uvedeného ustanovenia prípustnosť dovolania a je tiež dôvodom, pre ktorý musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie vždy zrušiť. Vzhľadom na to, Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil podľa § 243b ods. 1 O.s.p. a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. februára 2009

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: